

Setembre crític | | Actualitzat el 05/06/2018 a les 14:29

Condemna parcial per una pallissa policial durant les protestes de Can Vies on també va resultar ferit un jove osonenc

Les imatges de TV3 i del fotoperiodista Jordi Borràs determinants en la condemna de dos antiavalots a sis mesos de presó per un delictes de lesions | La resta de policies de l'operatiu han estat absolts perquè el tribunal no ha pogut acreditar la seva participació directa en les agressions

Un dels joves ferits en el portal on es va produir l'agressió | La Directa

La secció segona de l'Audiència de Barcelona condemna els agents antiavalots Jesús Antonio Zoyo Rodríguez (Terrassa) i David Villares Yelmo (Mataró) a una pena de sis mesos de presó per un delictes de lesions agreujades per utilització d'instrument perillós, pels cops que van propinar a un jove -Bernat- en situació d'indefensió a l'interior d'un portal de la plaça de Sants en el marc de les protestes pel desallotjament frustrat de Can Vies el maig de 2014. Així mateix, ordena que els policies indemnitzin la víctima amb 2.800 euros. Un tercer policia, el caporal Francisco Javier Guitian Posada (Ponferrada), també hauria propinat un cop de porra lesiu a l'espatlla del jove -segons determina el tribunal a partir de les imatges enregistrades per TV3 i el fotoperiodista Jordi Borràs-, però com que no s'han pogut acreditar ferides greus que suposessin una intervenció quirúrgica, la jutgessa ponent de la sentència ho cataloga com a falta, n'aplica eximents i prescripció i deixa la pena sense efecte. Es tracta d'una condemna parcial, ja que el tribunal no ha

pogut determinar l'autoria de les agressions que van provocar ferides al cap i l'orella d'altres dues persones -les lesions més greus de l'episodi-, tot i considerar obvi que ho van fer agents dels Mossos d'Esquadra.

«Malgrat resultar acreditat que les lesions d'ambdós van ser ocasionades com a conseqüència dels cops de defensa propinats per algun dels agents i que això transcendiria de l'ànim inicial de dispersar, no sent els cops ni paral·lels al terra ni dirigits a les extremitats inferiors, no s'ha practicat prova alguna que permeti identificar al concret agent o agents autors de l'acció». Amb aquest argumentari els jutges José Carlos Iglesias, María José Magaldi i María Carmen Hita deixen impune l'agressió policial perpetrada per agents de la unitat ARRO Barcelona en contra dels joves Joan P. i Miquel C., aquest últim osonenc, la mitjanit del 27 de maig de 2014. És per això que absolen també els agents Daniel Muñoz Lorente (Granollers) i l'inspector Luis Miguel Venteo Fernández (Badalona), a qui no atorguen cap responsabilitat, ni directa ni jeràrquica.

Per a l'advocada Anaïs Franquesa, representant legal d'una de les víctimes en nom de Rereguarda en Moviment i membre del Centre per la Defensa dels Drets Humans Irídia, la condemna parcial «és gràcies a les imatges enregistrades, cal destacar la importància de la col·laboració ciutadana i la fiscalització pública en aquest tipus d'actuacions, i cal denunciar que hi ha hagut un encobriment per part dels superiors jeràrquics, perquè en lloc de controlar l'abús van fer tot el contrari». «Fem una crida a la millora dels mecanismes interns de control i a erradicar la tolerància per part dels superiors jeràrquics, estem davant d'un corporativisme mal entès. Queda molt clar que no era necessària ni proporcionada la violència i ens sembla molt greu, per tant, que s'apliqui l'eximent de compliment d'un deure», ha reaccionat en fer-se pública la sentència.

Els antiavalots Zoyo i Villares quedaran suspesos de sou i feina durant el període de sis mesos de condemna, però no hauran d'ingressar a presó i la indemnització, en el pitjor dels casos, anirà a càrrec dels sindicats policials

Eduardo Cáliz, lletrat de l'acusació particular de les altres dues víctimes i membre d'Alerta Solidària, assenyala que «tot i que la sentència és un pas difícil d'aconseguir, no concorda amb la gravetat del que va passar al portal i amb el que es va escoltar al judici oral». «Durant els trenta segons la totalitat d'agents van colpejar amb les defenses de manera antireglamentària contra les persones, per això és un pas insuficient i consolida la impunitat amb la qual actuen els cossos policials sobretot contra la llibertat de protesta», afegeix. «Estem estudiant recórrer la sentència perquè és una actuació coordinada i premeditada. El cap de l'operatiu, el senyor Venteo, no va moure un dit davant d'una actuació que pretenia denigrar i atemorir la població que feia ús del seu dret de legítim de manifestació», conclou.

El redactat de la sentència comença dient que la nit dels fets es va fer a la plaça de Sants una concentració «convocada per col·lectius antisistema i anarquistes», reproduint el llenguatge textual dels atestats policials, i descrivint una escena de violència generalitzada entorn dels policies actuants amb el llançament de llambordes, pedres i ampolles (algunes enceses) contra els policies, i situant les víctimes de l'actuació policial entre el grup que llançava objectes des de davant del portal en litigi, malgrat reconèixer que «les persones que des de la zona del portal havien llançat les pedres i altres objectes a l'esquena dels agents no van ser identificats». Cal recordar, a més, que els delictes de lesions amb agreujant d'instrument perillós, quan s'acusa

manifestants, acostumen a comportar penes superiors als tres anys de presó. En aquest cas, els antiavalots Zoyo i Villares quedaran suspesos de sou i feina durant el període de sis mesos de condemna, però no hauran d'ingressar a presó i la indemnització, en el pitjor dels casos, anirà a càrrec dels sindicats policials.

Article publicat originàriament a la Directa.